Гр. Варна 7 май 1936 год.

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

Година XXIV-та. — Брой 5641

„ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“ е първиятъ въ България провинциаленъ ежедневникъ
ОСНОВАНЪ 1912 ГОДИНА
[Ре]дакция и администрация ул. „Мария Луиза“ № 41
Телефони: 23-23, 23-16. 25-90
Дневна служба: 23-23.
[Гл]авенъ редакторъ: ВЕЛКО Д. ЮРУКОВЪ

„ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“ е най-много четения вестникъ въ северна България.
ТАРИФА по която „Варненски новини“ печати рекламитѣ: за II и III страници по 2·50 лв. кв. см., I и IV — по 3 лв. кв. см.. годежни и венчални — по 60 лв. публикацията, официални обявления по 2·50 лв. кв. см., приставски по 1 лв. кв. дума; въ хрониката по 5 лева на гармондсniя редъ.
АБОНАМЕНТЪ: за година — 300 лева, 6 месеца — 160 лева. Годишниятъ абонаментъ чужбина е 600 лева.

[Б]алканското споразумение е било принудено да възприеме напълно гръцкитѣ резерви

Бѣлградъ 6. Конференцията на Балканско[т]о споразумение приключи работитѣ си съ [п]риемането на гръцкитѣ [р]езерви относно тълкуването на Балканския [п]актъ и присъединения [к]ъмъ него отпосле про[т]околъ.

Гърция заяви предъ конференцията, че [е] готова да участвува въ една [в]ойна срещу нападение отъ [б]алканска държава, но не мо[ж]е да се ангажира въ една [в]ойна срещу извънбалканска [д]ържава.

Узнава се, че останалитѣ чле[но]ве на Балканското споразуме[ни]е сж схванали много добре [п]оложението на гръцкото прави[те]лството и поради тия причини [с]ж приели не-овитѣ резерви.

[Р]одозащитникътъ Калпакчиевъ

[п]очиналъ вчера въ затвора отъ туберкулоза.

София 7 Вчера въ Александровата болница почина [Д]амитъръ Калпакчиевъ, 27 [го]дишенъ, родозащитникъ, [к]ойто бѣ осжденъ преди [и]звестно време за отвличането на двама евреи и за [у]бийството на шофьора [С]лавко Петровъ.

За тия му предстжпле[н]ия Калпакчиевъ бѣ осж[д]енъ на времето на 7 и [п]оловина години строгъ [т]ъмниченъ затворъ.

Калпакчиевъ почина отъ [т]уберкулоза, отъ която дъ[л]го време страдаше.

Рющю Арасъ

[щ]е мине презъ София, на връщане за Турция

София 7. Турскиятъ м-ръ [н]а външнитѣ работи Рющю Арасъ, който пребивава [в]ъ Бѣлградъ въ връзка съ [к]онференцията на Балканското споразумение, се [о]чаква да мине презъ Со[ф]ия на връщане за Анкара, въ петъкъ или въ сжбота.

ПАКЪ АНОНИМНИ ПИСМА

въ столицата. Авторитѣ имъ задържани

София 7. Отъ известно време насамъ пакъ нѣкои тъмни [л]ъди, които живѣятъ съ съ[м]нителни намѣрения спрѣмо [о]бществената сигурность и [л]ичното спокойствие на бъл[га]рскитѣ граждани, пускатъ, [д]зкаръ и въ ограничено количество, разни пасквили, които [с]ж добили у насъ името „ано[н]имни писма“.

Нѣкои отъ тѣхъ опредѣ[л]ятъ кржга, отъ който тия [п]исма изхождатъ, а другитѣ [п]оказватъ четливо намѣренията, които се преследватъ [о]тъ авторитѣ на тия анонимни писма.

Властитѣ сж на пжть да се [р]аправятъ съ срѣдитѣ и лица[т]а, които пишатъ тия писма [и] ги разпространяватъ. Лица[т]а сж известни и сж задържани вече отъ властитѣ.

Снощната вечеря

[въ] Военния клубъ въ София

София 7. Снощи въ [В]оенния клубъ военни[ятъ] м-ръ ген. Луковъ даде вечеря на чуждитѣ [в]оенни аташета въ столицата.

[Д]ОРНО МѢСТО отъ 200 кв. м се продава на [у]л. Парчевичъ № 18, до Ран[ге]витѣ хали.
[Сп]оразумение ул. „Тракия“ 3

Като основа на бждащия политически животъ ще бждатъ старитѣ обществени сили, преустроени

Понятието за нормализация на политическото положение става все по положително. — Двѣтѣ сжществени констатации. — Като основа на бждащата насока на политическия животъ си остава все пакъ Царския манифестъ отъ 21 априлъ, м. г.

София 7. В „Празднични вести“ пише на уводно мѣсто:

— Печатътъ и обществената мисъль продължаватъ да се занимаватъ съ политическото положение.

Понятието за нормализация продължава да се изяснява. То започва да става все по-положително.

Печатътъ и обществената мисъль твърдо застаroom върху две сжществени точки:

1. Да се тласне политическия животъ напредъ, като къмъ управлението се приобщятъ всички положителни сили и

2. Да се потърси сигурния за резлтатитѣ, които се преследватъ, начинъ да се приобщи народа, чрезъ едни законодателни избори, къмъ държавата и нейното управление.

Третиятъ елементъ въ тия обсжждания е да се претворятъ старитѣ обществени сили, като на пакостното партизанство и на междупартийнитѣ борби се тури точка. Най-интересната констатация си остава все тая, че общественитѣ сили, преустроени съобразно нуждитѣ на днешния моментъ, ще могатъ да послужатъ за основа на бждащия политически животъ.

По въпроса за привличане на народа къмъ управлението, за база си остава все пакъ Царскиятъ манифестъ отъ 21 априлъ, м. г.

Изглежда, че всички тия констатации ще има да изиграятъ своята роля въ уреждането на бждащата насока на политическия животъ на страната, подъ една или друга форма

ТРИТѢ ГОЛѢМИ ФАКТА ОТЪ ФРЕНСКИТѢ ИЗБОРИ

Френскиятъ гражданинъ се е наклонилъ чувствително къмъ лѣво. Политическиятъ животъ на страната е вече измѣстенъ отъ радикали къмъ социалисти. Кога ще стане правителствената промѣна

Парижъ 6. Може да се каже, че въ европейското обществено мнение, което следи съ живъ интересъ развоя на френскитѣ законодателни избори, единодушно отбелѣзва нѣколко голѣми факти, установени отъ тия избори които, безъ сѫмнение, ще се отразятъ и върху международното политическо положение.

Тия факти сж:

1. Победата на Народния фронтъ въ изборитѣ.

2. Улѣвяването на френския гражданинъ и

3. Измѣстването на политическия животъ отъ радикалитѣ къмъ социалиститѣ.

Леонъ Блумъ е личностьта, къмъ която сж обърнати погледитѣ на френския народъ въ настоящия моментъ. Впечатлението е, че Леонъ Блумъ и неговата партия се готвятъ да поематъ отговорностьта по управлението на страната. *Разбира се, тѣ ще разчитатъ на подкрепата на радикалитѣ и комуниститѣ. Първитѣ ще дадатъ свои представители въ кабинета, а вторитѣ ще го одържатъ*

Въ всѣки случай, правителствената промѣна нѣма да стане преди конгреса на социалистическата партия, опредѣленъ за 1 юний. До тогава Саро ще продължи да управлява.

Най-голѣмото политическо събитие следъ изборитѣ ще бжде конгресътъ на социалистическата партия. Не може да се очаква, че на него ще се проявятъ тежнения за излизане на партията отъ Народния фронтъ Напротивъ, съ положителность се смѣта, че конгресътъ ще озакони участието на социалистическата партия въ Народния фронтъ.

Война въ едно близко бждаще не ни заплашва

Конгресътъ на френскитѣ синдикати на труда въ Страсбургъ. Оптимистическата речь на главния секретарь на тая федерация. Защо Леонъ Жуо не вѣрва въ една скорошна война.

Страсбургъ 6. Тукъ привърши заседанията си конгресътъ на 120 синдиката на чиновницитѣ и служащитѣ отъ цѣла Франция.

Предъ конгреса държа голѣма речь главниятъ секретарь на единната главна федерация на труда Леонъ Жуо. Между другото, той заяви:

— Азъ не вѣрвамъ въ опасностьта отъ война. Наистина, положението продължава да си остава сериозно, но, въпреки мнението на нѣкои, азъ не мисля, че войната е неминуема въ едно близко бждаще.

Къмъ това мнение азъ дойдохъ следъ като посетихъ Англия и Женева, кждето имахъ случай да разговарямъ съ представителитѣ на много народи.

Презъ 1914 година англичанитѣ нѣмаха свое установено гледище. Ако тѣ бѣха имали по онова време такова гледище, война не щѣше да има. Сега не е така. Преди да се заловятъ за оржжието, държавитѣ встжпватъ въ преговори. Появи се и Женева. Преговоритѣ не всѣкога свършватъ съ положителни резултати, но докато тѣ траятъ, война нѣма да има.

Не трѣбва да бждемъ песимисти. Хитлеръ не ще започне война, тъй като знае, че ще срещне съпротива на миролюбивитѣ народи на Западъ и на Изтокъ.

Съюзъ между диктатурата на Хитлера и английската демокрация, споредъ моето мнение, е немислимъ.

ОБАДЕТЕ СЕ НА ТЕЛЕФОНЪ
№ 27,69
и веднага ще ви се достави въ кжщи
Минерална ВОДА
Представитель
Людвикъ Цончевъ
ул. 27 юлий № 16 по аптека Русевъ. 1·708 5

ДАМИ, следъ като си фризирате косата може да си поставите мрежи, за да ви запази практически по дълго, които ще намѣрите единствено въ специалния дамски фризьорски салонъ ИОАНА ул. 6 септемврий до църквата Св Никола 4

Реколтата на ягодитѣ тая година

ще отиде почти цѣлата за износъ. Договорната цена. Първитѣ ягоди на софийския пазаръ

София 7. Вчера на софийския пазаръ бѣха пласирани отъ зеленчуковия магазинъ на Общия съюзъ на земледѣлскитѣ кооперации първитѣ две щайги съ ягоди отъ новата реколта, произходящи отъ Петричско. Ягодитѣ бѣха продадени по 70 лева кгр.

Очаква се че следъ десетина дни на пазара ще има редовна стока отъ тая годишната реколта отъ с. Кричимъ Костандово, Козарско и пещерско.

Реколтата на ягодитѣ, особено следъ последнитѣ дъждове, е отлична. Качеството имъ навсѣкжде е много добро. Ангажиранитѣ до сега количества за изнасяне ще погълнатъ почти цѣлата реколта за износъ и не е чудно вжтрешниятъ пазаръ тая година да остане безъ ягоди.

Договорната цена за износъ е между 5 и 7 лв. кгр.

Текстилниятъ парламентъ се свиква

наново. Планътъ на М-вото на земледѣлието.

София 7. Директорътъ на земледѣлието Минко Стоевъ заяви:

— На 10 май се свикватъ наново членоветѣ на стопанския съветъ (така наречения „текстиленъ парламентъ“), за да разгледатъ възможноститѣ за разширение на индустриалнитѣ култури у насъ, особено по увеличение добива на суровитѣ текстилни материали.

М-вото на земледѣлието ще провежда единъ планъ за задоволяване на текстилната ни индустрия съ мѣстни сурови материали, като памукъ, конопъ, ленъ, вълна и коприна, като вносътъ на такива материали отъ чужбина ще бжде ограниченъ постепенно.

Впечатленията на ген. Луковъ

отъ вчерашния парадъ на войската

София 7. Следъ парада, запитанъ за впечатленията му, м-рътъ на войната ген. Луковъ заяви:

— Гордъ съмъ съ впечатленията си. Нашата войска е малочислена, но е много добра. Тя импонира съ своята стегнатость и организация. Тя е нашата слава тя е нашата гордость.

Ген. Луковъ сжщо така изказа и най-добритѣ си впечатления отъ дисциплинираностьта на войската.

Другитѣ министри сжщо изразиха своитѣ адмирации отъ парада, а нѣкои отъ тѣхъ поздравиха генералитѣ.

Дава се подъ наемъ

кръчма съ инвентаръ всички други удобства на ул. „Братя Миладинови“ № 134, близо до прогимназията „В Априловъ“. 1 3

Азъ съмъ убиецъ

Двойното убийство въ с. Крумово, пловдивско, при опитъ за нанасяне побой.

Пловдивъ 6. Снощи къмъ 11 часа въ III полицейски участъкъ въ Пловдивъ се явилъ 17 г. младежъ Димитъръ Юр. Гаджевъ отъ с. Крумово, асеноградско, който още съ влизането, развълнуванъ е заявилъ предъ полицаитѣ:

— Азъ съмъ убиецъ! Предавамъ се!

И следъ това той призналъ, че снощи въ с. Крумово е убилъ своя съселенинъ Запрянъ Георгиевъ 18 г. и наранилъ тежко неговия братъ Рангелъ Георгиевъ 19 годишенъ.

Споредъ показанията на малолетния убиецъ, двамата братя Запрянъ и Рангелъ Георгиеви, които били известни като буйни младежи, често сж имали разправии съ него и снощи, когато двамата братя сж го спрели и се опитали да го биятъ, Д. Гаджевъ измъкналъ ножа си и нанесълъ смъртни удари върху двамата братя, единя отъ които издъхналъ моментално, а другия билъ докаранъ на лѣчение въ пловд. държавна болница. Убиецътъ окървавенъ, избѣгълъ у дома си, измилъ се, взелъ хлѣбъ и потеглилъ за Пловдивъ, кждето се предалъ въ трети участъкъ.

Убиеца днесъ бѣ изпратенъ въ Асеновградъ за разследване

НАШИЯТЪ БЕЛЕЖНИКЪ

„Свещениятъ пламъкъ“

Така се назовава триактната пиеса на именития английски писатель драматургъ С. Мохъмъ, играна тѣзи дни съ жаръ вдъхновение и неподържаемъ творчески замахъ отъ артиститѣ при Варненския народенъ театъръ, при спонтанно избликналитѣ и неудържими аплодисменти отъ страна на отбраната публика.

Пиеса, за чието изнасяне и постановка на сцената, варненската преса твърде много писа, безъ обаче, да бжде изчерпаемо всичко, което можеше изобщо, да се каже и напише за нея. Една пиеса модерна, твърде модерна, — колкото изящна по форма и изработка на фабулата, толкова смѣла, напредничава и par excellance социална по великия замисълъ, лѣгналъ въ основата й.

Защото половиятъ проблемъ чието третиране е сюжетъ на тази пиеса, е наистина единъ проблемъ навремененъ и упорито хлопащъ на вратитѣ на интелегенция и общество, ако не за да бжде радикално разрешенъ, то поне, за да се хвърли върху му по-обиленъ и ярѫкъ снопъ отъ свѣтлина. Героиченъ опитъ за уясняване и заговарялъ, така открито, ясно, високо, — безъ фалш и лицемѣрие, по единъ въпросъ обвитъ до скоро въ мантията на „пълна тайна“, повдигна завесата, за да се надникне въ областьта, кждето царуватъ мрака и невежеството и очертаване ролята, която може и трѣбва да изиграе хладния и просвѣтенъ разсждъкъ всредъ кипежа на буйни и разгорещени страсти и инстинкти.

Театърътъ, ще рече, изпълнявайки своя добре разбран общественъ дългъ, въ качеството си на единъ отъ първитѣ културно-просвѣтни институти, чрезъ представянето на „Свещения пламъкъ“ — положи основния камъкъ на провеждане една нова просвѣта политика, ржководена отъ лозунга: „По-вече знания и по-голѣмо възпитание и по половия въпросъ“.

Завършвайки настоящитѣ редове, наклонни сме да вѣрваме, че училището и семейството, другитѣ два величави стълба за възпитание и култура, не ще закъснеятъ да кажатъ и тѣ, своята авторитетна и правдива дума по този парливъ, но сжщевременно крещящъ за освѣтление въпросъ.

Т. Петровъ

Полски курортисти

въ Поморие

Поморие 6. Както съобщихме преди известно време, поморийската община е получила писмо отъ Полша, съ което е уведомена, че едно женско дружество ще изпрати тази година 150 членове на лѣтуване въ поморийския курортъ. Сжщото дружество е изявило желание да построи край града почивенъ домъ за своитѣ членове и помолило да му се отпусне необходимото мѣсто за цельта.

Поморийската община охотно е разрешила въпроса и е отговорила утвърдително, Сега се очаква отговорътъ на дружеството и неговитѣ представители. Постройката може да започне още тази пролѣть.

За „ЗЛАТНИЯТЪ АЛМАНАХЪ НА БЪЛГАРИЯ“ реклами се приематъ въ администрацията на „Варненски новини“. 1-10

Варненски народенъ театъръ
Четвъртъкъ 7 т. м. 8 и пол. часа веч.
Свещениятъ пламъкъ
Петъкъ 8 т. м. 8 и пол. часа веч.
Девойчето и месецитѣ
Изпълняватъ ученичкитѣ отъ девическата гимназия

Вчерашниятъ мачъ Тича - Радецки

Формата и играта на двата футболни тима. Констатирани грѣшки и опущения. Сбиването на игрището. Некрасиви порядки.

Отъ насроченитѣ за Гергьовденъ, три федеративни мача, се състоя само единъ между Тича-Радецки.

И двата клуба изнесоха много жива и свързана игра, която се следеше съ твърде повишенъ интересъ.

Тичанци, въпрѣки че положиха всички усилия да се наложатъ надъ противника, не можаха да отбележатъ единъ по-голѣмъ резултатъ и да излѣзътъ победители отъ игрището.

Тимътъ на Радецки указа пълна съпротива на противника и на всѣка негово нападение реагираще по сжщиятъ начинъ.

Както отбраната, така и хафоветѣ на тичанци бѣха въ добра форма. Но най главната часть, нападението нѣмаше една установена тактика. Прекалената комбинативность и нагаждане на моментитѣ, липса на бързъ общъ устремъ, не предричаше нищо друго освенъ само безплодни опити.

Крилата играха откжстнато. Дѣсното обикновено проиграваше, а лѣвото се опитваше често да проведе солови нападения, които не му се поддаваха лесно.

Игра доста умно и спокойно, лѣвиятъ инсайдъ, на който днесъ липсваха неговитѣ партньори.

По тази причина общата боева стойность на нападението бѣ сведена до минимумъ.

Съставътъ на тима на Радецки бѣ по-добъръ днесъ, но не бѣ напълно въ добра форма.

Най-хубава и смислена игра изнесе крайната отбрана (бекове и вратаря). Цѣлата хафбекова линия проведе твърде блѣда и нетактична игра. Това бѣ главната причина, щото Тичанци да могатъ лесно да преминаватъ отъ отбрана въ нападение. А това създаваше само неимовѣрно много работа за отбраната на Радецки. Особено лѣвия хафбекъ не можеше никакъ да схване кого трѣбваше да свързва. Сервираше безредно на нападателитѣ безъ да може да проумѣе, че именно единственъ той бѣ, който трѣбваше да поддържа лѣвото крило, комуто се откриваха толкова много изгоди за голове.

Нападението на Р. сжщо не представляваше едно напълно оформено цѣло. Дѣсното крило проигра редица положения, които представляваха великолепни изгоди за голове.

Особено деенъ, съ много добъръ нападателенъ устремъ изпъкна лѣвото крило, който изнесе красиво и бързо нападение. Личи, че притежава вродени качества и нюхъ на отличенъ форуардъ. Достатъчно е само да се обработи и ведно съ добри подкрепници - партньори би представлявалъ една опасна бойна единица отъ доста висока класа.

Презъ I-то полувреме надмощието клонеше къмъ страната на тичанци.

Второто полувреме донесе единъ голъ за Р., който изравни резултата. В 31 мин. при едно свързано съ дълги пасировки нападение, ц. фора на Р. проби отбраната и съ красивъ ударъ отбелѣза този голъ.

Впоследствие играта се оживи и разгорещи. Духоветѣ на играчитѣ се повишиха. Опититѣ на дѣсното крило на Т. се осуетяватъ отъ лѣвия бекъ на Р. При единъ такъвъ новъ опитъ, Добревъ е наново париранъ и Неофитовъ съ топката извършва пробѣгъ. Въ този моментъ Калчевъ съ твърде бързъ бѣгъ се отправя къмъ него, видимо възбуденъ и му стоварва единъ „свръхсмѣтенъ" ритникъ. Нещастието е отбѣгнато по случайность и реферът го отстранява от игра.

Това още повече разпалва духоветѣ на играчитѣ и играта се развива всрѣдъ нервна атмосфера.

Още единъ случай. Настава сбиване между Харипянъ (Тича) и Неофитовъ (Рад.) Реферътъ отстранява и двамата.

Мачътъ завършва при равенъ резултатъ 1:1 и публиката бавно напуща игрището. Отведнъжъ Харипянъ изкача изъ стаята, блъска се между публиката и нанася редица удари на едно 15 16 год. момче—посетитель, вѣроятно провинило се. Намѣсватъ се граждани, които успѣватъ да ликвидиратъ съ „юмручния мачъ".

Пита се кжде е спортната култура и моралъ на нашия футболистъ? Какъ би могло да се тури край на тѣзи ниски прояви, които петнятъ престижа на спортното движение?

Думата има В.О.С.О. която е висшъ спортенъ институтъ и надлеженъ факторъ и би могла да тури за винаги редъ и край на всичко гнило въ спорта.

Не само решения, но и дѣла!

Ъ

Еднодневка

Малки свѣтулки

Свободата е хлѣбъ за народа, той винаги е гладенъ за нея. Дето царува свободата, негодуванието на тълпитѣ става излишна.

*

Лошитѣ хора сж като застояло блато, още отъ далечъ миришатъ.

*

Има две крайности: да не слушашъ съветитѣ на другитѣ а да слушашъ само себе си. Ние трѣбва да бждемъ като златаритѣ да умѣешъ да преценяващъ и чуждитѣ съвети и собственитѣ си.

*

Любовьта е като сольта, трѣбва да е употрѣбяваме съ мѣрка. Иначе можемъ да пресолимъ гозбата и да ни заболи стомаха.

*

Човѣкъ безъ воля е като хубава страна безъ мждро управление. Такъвъ човѣкъ никога не може да напредне въ живота.

*

Злиятъ човѣкъ прилича на бѣсно куче. Той винаги е наклоненъ да хапе.

*

Истинското мжжество не лежи въ грубата физическа сила, а въ силата на духа, който е готовъ да се бори съ всички неволи въ живота и да устоява на всичко.

*

Само паунитѣ и глупавитѣ хора могатъ да бждатъ горделиви. Мждростьта извира отъ чиститѣ извори на смирението.

*

Празднитѣ хора приличатъ на ръждясали колелета. Тѣ винаги скърцатъ.

*

Властьта прилича на хубаво вино, колкото повече го пиешъ, толкова жаждата ти става по-голѣма. А както хубавото вино, така и властьта опиватъ и каратъ хората да се самозабравятъ.

*

Справедливитѣ хора сж будната совѣсть на народа къмъ когото принадлежатъ. Тиранитѣ сж гарванитѣ на своя народъ. Тѣ винаги търсятъ мърша.

*

Нѣма по-добъръ съветъ за човѣка отъ този: „Познай себе си"!

Прометей

Френски и нѣмски езикъ

ще изучите *безъ учитель* най леко и въ кратко време съ илюстрованитѣ списания: *3000 френски изрази* и *„3000 нѣмски изрази"*. Всѣко отдѣлно излиза въ 15 книги, луксозно издание съ речникъ, разговорникъ и безплатно ползване библиотеката отъ френска и нѣмска литература.

Абонаментъ въ преплата за 1 година 200 лв., за 6 месеца 100 лв. чрезъ главния представитель за градъ Варна И. М. Зилверманъ ул. 6 септемврий № 2 и всички книжари. Абонаменти се приематъ и чрезъ пощенска чекова смѣтка 2565 Списанията сж издание на „Лингинститутъ" площадъ „Александъръ I" № 6. София, (Зарегистирана фирма, основани 1934 година).

Четете в. „Варнен. Новини"

Шуменска колона

Шуменъ

На 15 май т. год. на игрището на мжжката гимназия се състоя приятелски мачъ между мѣстнитѣ сп. клубове „Пан. Воловъ" и „Ханъ Омортагъ", който завърши при резултатъ 4:2 (2:1) за П. Воловъ.

Презъ първото полувреме играта започна съ бързо темпо, като тима на Пан. Воловъ държеше надмощие. Застрашенъ тимътъ на Х. О нѣкои отъ играчитѣ му започнаха да проявяватъ грубости, поради които рефера се принуди да отстрани единъ отъ играчитѣ. Недоволни отъ това, членове отъ управата на Х. О. искаха да заставятъ тима си да напустне игрището, но намѣсата на публиката не допустна това. Постжпката на тия господа, обаче, остави недобро впечатление на публиката.

Нуждна е по-голѣма дисциплинарность и търпимость, за да не се създаватъ подобни инциденти.

Зритель

Сдружението на собствeницитѣ въ Варна съобщава на всѣки собственикъ-наемодавецъ че е длъженъ отъ 1 до 20 май включително да внесе въ данъчното управление припадащия си данъкъ върху наемитѣ за периода отъ 1-й януарий до 30 априлъ т. г. За цельта се попълватъ дадeнитѣ отъ данъчното управление жълти формулярис ведения „Г". За попълване тия жълти сведения, желающитѣ— членове могатъ да се отнесътъ до канцеларията на сдружението.

Черни Гранитни Гранитни

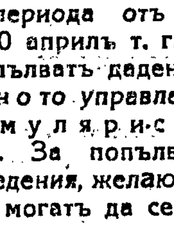

Паметници

се приематъ по поржчка, кой какъвто моделъ иска. Продаватъ се и готови при художествената работилница на

Нерсесъ А. Кюрдиянъ

ул. Мария Луиза 43, до „Варненски новини"

1-526 0

ЮНИОНТЕКСТИЛЪ А. Д. ВАРНА

съобщава на клиентитѣ си, че за инкасаторъ на Д-вото оставенъ служащия при сжщото Михаилъ Ст. Еневъ, който има право да събира суми за с/ка на дружеството срещу издаване на редовни разписки съ копие. Инкасатора ще го намѣрите всѣки день преди обѣдъ въ дрѣхарница „Голо Дете" на Нисимъ Авидоровъ ул. Преславска № 3.

1-0 Юнионтекстилъ А. Д. Варна

ПЛАТНА, *печатки, кувертури, хасета за юргански чаршафи и др. въ всички ширини, цвѣтни бѣли покривки за маса, спални чаршафи, пешкири хавлиени и домашни и мн. още др,*

ДОМАШНИ ТЪКАНИ търсете единствено въ магазинъ

--КАРЛОВО--

ул. 6 Септември № 12 (срещу църквата „С. Никола)

Запомнете, че въ нашия магазинъ Ви се предлага само най-хубаво качество и при цени най-ниски.

Вашъ интересъ е да ни посетите! 1-450-0

Варненски сждия изпълнитель

ОБЯВЛЕНИЕ № 15070-1935 г. На основание изпълнителния листъ подъ № 318—1935 г. издаденъ отъ Варненския околийски сждия на 19 августъ 1935 г. въ полза на Деспина Петрова Недѣлкова, отъ гр. Варна срещу Никола Стефановъ Ставревъ отъ с. гр. за 80 лева лихви и разноски и съгласно чл. чл. 808 — 823 отъ Гражданското сждопроизводство, обявявамъ, че въ канцеларията ми въ гр. Варна ще се състои публична продажба, която ще започне следъ 15 дни отъ датата на еднократното публикуване настоящето въ мѣстния вестникъ и ще свърши на онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на публикацията, до 17 часа, съ право наддаване 5% сто въ 24, часа за следния длъжниковъ недвижимъ имотъ, именно: 1/2 (половина) идеална часть отъ едно лозе, цѣло отъ 1 1 (единъ декаръ и единъ аръ) засѣто съ американски пръчки, десертни и винени сортове, 8 годишно, съ около 10 различни плодни дръвчета, находящо се въ землището на гр. Варна мѣстностьта „Чаиръ", при съседи: Параскева Клочкова, Петъръ Долапчиевъ, Еленка Аршинкова и пжть за с. Царево, оценена тази идеална часть — 4000 (четири хиляди) лева.

Желающи да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ, за да прегледатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Варна, 5 май, 1936 г.

1-809-1 Сждия изпълнитель: *К. Кот*

Дава се подъ наемъ за настоящия летенъ сезонъ, цѣло или поотдѣлно, помѣщенията на бившия Ресторантъ **„ЛИЛИЯ"**, на ул. Сливница № 4. Предупреждавамъ интересующитѣ се, че досегашния ми наематель В. Поповъ не е билъ натоваренъ отъ менъ да дава подъ наемъ горепоменатия ми имотъ и желающитѣ да го наематъ да се отнесътъ лично до менъ, въ хотелъ „Новъ-Преславъ" тукъ.

1-3 **Г. Д. Ганчевъ**

Обществената съвесть застрашена

Разказъ отъ Тоню Бербатевъ

Лжчезаръ Димовъ работеше въ редакцията на единъ утриненъ столиченъ вестникъ, завеждаше спортния отдѣлъ и сътрудничеше на хумористичния редакторъ. Но, поради падналия тиражъ на в-ка, вследствие на кризата, засегнала въ последнитѣ години и въ вестникарската професия, директорътъ на вестника реши да съкрати съ нѣколко души, както журналистическия кадъръ, тъй и техническия персоналъ. Единъ отъ съкратенитѣ бѣше и Лжчезаръ Димовъ, който, въпреки голѣмото му желание да работи на журналистическото поприще, трѣбваше да напустне редакцията на „Нови времена" и да подири другаде пласиментъ на своя трудъ. Всичкитѣ му надежди за преуспяване изведнъжъ рухнаха. А колко пжти той, въ сладъкъ унесъ, се виждаше напредналъ вече въ професията — ржководитель на голѣмъ ежедневникъ, даващъ тонъ на обществено политическия и животъ! А телефона цѣлъ день звъни:

„Ало, ало... господинъ Димовъ тамъ ли е?... А-а-а... здравейте, здравейте господинъ Димовъ!.. Какъ мислите, италианцитѣ ще влѣзътъ ли днесъ въ Адисъ Абеба?.. Ами какво е мнението ви по въпроса за нормализирането на положението?... Ще успѣе ли комитетътъ на 13 тѣ да намѣри приемливата формула за миръ..."

А сега? Съкратенъ!—Така му каза директорътъ безъ да се интересува дали това е приятно на Димова и дали въобще той е съгласенъ. Ха, ха, ха, — дали той е съгласенъ! Лжчезаръ Димовъ дълго дири работа, изреди всички столични редакции, но напразднo оставаха всичкитѣ му усилия. Често той, вървѣйки изъ многолюднитѣ улици, самъ надъ себе си се надсмиваше:

— Негусътъ очаква спасение отъ промѣната на времето, въ облацитѣ и дъждоветѣ сж всичкитѣ му надежди. Ами моитѣ, ами азъ? На какво мога да се надѣвамъ въ тоя каменен ъ и безсърдеченъ градъ?

Убедилъ се най-после, че днесъ е трудно за единъ съкратенъ вестникарь да намѣри работа, той замина за родния си градъ, (броящъ 7—8,000 жители) съ твърдото решение да създаде и закрепи единъ седмиченъ вестникъ.

Щомъ като много малки градчета, даже и села, могатъ да издържатъ седмични вестничета, защо и неговия градъ, нелишенъ отъ интелегенция и здрави творчески сили, да не създаде и закрепи едно такова вестниче?

Още щомъ пристигна, Димовъ се залови усилено за работа. Предизвести съ хвърчащи лисчета гражданството:

„Въ града ни ще почне да излиза седмиченъ независимъ вестникъ за информация, критика и общественъ животъ, подъ редакцията на съгражданина ни Лжчезаръ Димовъ, дългогодишенъ софийски журналисъ, при близкото сътрудничество на видни столични журналисти, общественици, лѣкари, и писатели".

Той стъкми програмната статия, въ която, между другото, пишеше за ролята на провинциалния печатъ и въобще за печатъ, следното.

„Вестникарьтъ е съвестьта на обществото и като така той, трѣбва да притежава всички ония ценни качества: осведоменость по всички въпроси — културни, политически и социални, високъ граждански моралъ и куражъ да сочи истината, дори и тогава, когато това ще му коствува главата! Той трѣбва ювеналовски да шиба всички ония обществени прояви, които носятъ само зло, както да подкрепя, да съдействува за осжществяването на ония полезни инициативи, отъ кждето и да идватъ тѣ".

И за да бжде последователенъ той написа нѣколко хвалебствени слова по адресъ на градския общински съветъ за подетата отъ него инициатива, целяща канализацията и електрификацията на града. Не забрави сжщо да подиграе въ хумористичния фейлетонъ, подлистникъ на втората страница, както командира на пожарната команда, които се явяваше съ три двуколки, впрегнати въ мършави коне, на мѣстото на избухналия пожарь петь минуги следъ като сж го потушили притекпитѣ се граждани, и то безъ капка вода въ буретата, по простата причина, че тѣ стояха винаги предъ общината, изложени ни слънчевитѣ лъчи и имаха цепнатини, въ които децата често си завираха прътитѣ и юмручетата.

„Таке не бива, така не може — пише съ власековски замахъ нашиятъ редакторъ. Нека отговорнитѣ фактори се загрижатъ да издигнатъ пожарного дѣло на нуждната висота, защого не имъ се плаща само за тоя, дето духа"! А за градския свещеникъ, който бѣше отказалъ да изпрати единъ починалъ беднякъ до вѣчното му жилище, защото близкитѣ му бѣха много бедни хора и, значи, неплатежоспособни, той пишеше:

—„Така ли учеше Христосъ"?

За градския пъкъ лѣкарь, подъ формата на писмо, получено отъ „гражданинъ", Димовъ пишеше:

—„Гражданин ни се оплаква че околийскиятъ лѣкарь на 15 г. м. вечерьта билъ съ компания „на чашка" въ „Червенъ Ракъ". Че е билъ човѣка „на чашка" билъ е, нищо лошо въ това, но когато гражданина Н. е влѣзълъ въ ресторанта и найучтиво го е помолилъ да иде и да прегледа болната му дъщеря, господинъ лѣкарьтъ, освенъ че е изругалъ въпросния гражданинъ, но и по най-отвратителенъ начинъ заявилъ: —„Да не се е разболѣвала, точно сега ли намѣри да се разболѣе!" — Така ли трѣбва да постжпватъ тия, чието задължение е да се грижатъ за здравето на гражденитѣ, и на които държавата скжпо плаща?".

Даде да се набира и единъ стихъ за „Литературната колона" отъ видния и познетия на литературната публика поетъ Х." (макаръ че бѣше известенъ само на редактора) подреди хрониката и останалия дребенъ материалъ и зачака деня, въ който улицитѣ на роднич му градъ щѣха да бждатъ огласени отъ пресипналитѣ гласове на вестникарчетата, предлагащи новия, мѣстния вестникъ.

Его че и очакваниятъ день дойде. Вестникътъ бѣше отпечачавъ и пуснатъ въ продажба. Лжчезаръ Димовъ седна въ кантората на печатница „Факелъ"—редакцията и администрацията на вестника. И очакваше първитѣ поздравления отъ страна на гражданството за неговата открита и смѣла борба срещу безнаказано ширящата се поквара.

И поздравленията не закъснѣха.

Въ печатницата съ свѣткавична бързина се втурна, държащъ въ едната си ржка току що излѣзлия вестникъ, командирътъ на пожарната команда и лудо завика:

— Де го бе, де го редактора бе? Съзрѣлъ Димова въ канторатa, той се отправи къмъ него, махайки вестника въ въздуха. А бе, господинчо, тебе какво ти влиза въ работата, та взелъ си да ми гризешъ царвулитѣ!

— Ама чакай, бай Игнати, вестникарьтъ—това е съвестьта на обществото и неговъ дългъ е, щомъ забележи, че нѣкои обществени функции не се извършватъ...

— Ти много не ми философствувай—знаемъ ги ние тия, но ти нѣмашъ право да се бъркашъ въ моитѣ работи...

— Ама законътъ ни дава...

— Нищо не ви дава, вѣтъръ ви дава... ами я си помисли бе, че ти съ тия твои писания можешъ да ми вземешъ хлѣба отъ устата, и че ако станешъ причина да ме уволнятъ... И той пристжпи заплашително къмъ смаяния редакторъ, клатейки юмрукъ...

Но ето че въ тоя тъй критически за редактора моментъ вратата на печатницата шумно се отвори и отъ тамъ се показа, съ видимо повишено настроение на духа, околийския лѣкарь. А устата му, лъхащи винени изпарения, изпускаха и звучнитѣ български псувни, отправени къмъ онѣзи хлапетии, които „отъ нѣмане какво да работятъ, взели да завиратъ носоветѣ въ чужди тѣ работи". Не прекрачи още прага, ето че се зададе трети, четвърти, пети... и накрая свещеникътъ грьмогласно произнасящъ анатема.

Всички напиратъ и искатъ да идатъ и лично „да се справятъ съ редактора".

Лжчезаръ Димовъ „обществената съвесть", никога не очакваше че работата ще вземе подобенъ обратъ и се видя въ чудо. Тъй се обърка и той повтаряше:

— Ама, господа, редакторътъ е обществената съвесть и позволете му да . . .

Обаче тълпата, нарастваща съ всѣка минута, на никаква цена не искаше да позволи на тая „джурналистъ", загдето се осмѣлява да хвърля камъкъ въ застоялото обществено блато и да размърдва неговитѣ вонещи води. Тя пристжпваше и заплашваше редактора съ „избиване на мордата" и го принуди съ единъ скокъ да се намѣри до отворения прозорецъ, а отъ тамъ на двора.

Вториятъ брой отъ Димовия вестникъ „за информация, критика и общественъ животъ" никога не излѣзе на бѣлъ свѣтъ.

Тоню Бербатевъ

Печат. „Варненски Новини"

Д-ръ Ст. Консуловъ — София

ЛѢЧЕНИЕ ВЪ СУЛУДЕРВЕНТЪ

олегата Запряновъ, отъ с оло́во, простилъ се съ свои- киселини въ стомаха въ удервентъ, оставилъ тамъ съцитѣ отъ бъбрецитѣ си, замислилъ и за своитѣ я по сждба учители и въ ъ отъ последнитѣ броеве „Просвѣтно единство“ на викъ да се открие лѣчеб- станция на съюза при този отворенъ изворъ.

дна атака отъ пѣсъци въ рецитѣ бѣше накарала и е последното лѣто да се исля за банско лѣчение. ъ делъ ми Господь и мал- киселини въ стомаха, па и акви ревматични болки въ это рамо.

-„За пѣсъцитѣ ще отидешъ Кисара или Сулудервентъ“, и казватъ приятели - лѣ и.

-Ами за „ревматизма“ въ ото?

Съ него, се мре, отъ него е мре, — духовито ми от- ря единъ лѣкарь Разбрахъ, го излѣкувамъ съ деветь пръсть, когато ще се из- увамъ и отъ моята стара ателка, тропическата мала-

Пипнела ме още като де- не се поддава на никакво уване, нося си я, безъ да едувамъ; само презъ годи- резъ две, като я поразсър заявява сжществуванието Съ нея вече се примирихъ: е двама съ любо ьта си преминемъ тозъ животъ“.

пѣсъцитѣ въ бъбрецитѣ не оставяха много да мисля: бваше да замина нѣкжде. Кж- Решихъ най-после да се по- отвамъ съ най-голѣмия за капацитетъ въ медицината, градинъ Ходжа.

малъ Настрадинъ ходжа ѣмъ обграденъ дворъ и ко- веднъжъ прередждалъ ке- идитѣ на дувара, падналъ калдъръма, счупилъ си гла- ребра, изгубилъ съзнание, се свѣстилъ, видялъ се неглото; надъ главата му ханъмата, а въ стаята нѣ- зи хора.

акви сж тѣзи хора?

- Това сж докторитѣ, които те излѣкуватъ, отговаря ьмата.

- Я, нека си вървятъ, - ка- ь Настрадинъ Ходжа. Тръ- , жено, изъ махлитѣ, та питай да намѣришъ нѣкой, то е падалъ отъ дуваръ, го питамъ, какъ се е излѣ алъ.

зехъ и азъ да търся човѣк то „да е падналъ отъ ду- ъ“: да е ималъ пѣсъчна в а, и киселини въ стомаха, ако може, болки и въ рамо- И намѣрихъ.

- Бѣгай въ Сулудервентъ, каза единъ, халътъ на кой- много приличаше на моя Още на другия день бѣхъ Сулудервентъ.

редъ чешмата, гледамъ, ка- въ Карлсбадъ, наредили се а съ канчета въ ржка и тъ глътка по глътка Раз- ата бѣше само тамъ, че не плащаше по крона за чаш както въ Карлсбадъ.

апознахъ се съ учители: нъ, двама, трима. А тѣ съб- а „цѣлата учителска коло- “ отъ десятки души. Раз- хъ, че всички все Настра- ъ Ходжа е пратилъ тждѣва: уста на уста, славата на удервентъ се разнесла изъ ата страна. Единъ учитель Разградско бѣше пристиг- ь „по сухо“, както казва- той: безъ желѣзница, ами колелото си. И тѣзи нѣкол- десятки учители всѣки нѣ- ко седмици се подновяватъ; върви отъ май до септем- й.

ървенството държаха онези заболявания въ въ гърлото ихателнитѣ пжтища: моно- на учителска болесть, бла- врение хубавия въздухъ въ снитѣ стаи и кроткото при- ване на немирнитѣ малчу- и. . . Следъ това идѣха ка- риститѣ“, кждето бѣхъ при- и азъ: Едни имаха пѣсъч- кариери, на други кариери произвеждаха зрънца като евици. На „кариериститѣ“ ерничаха колегитѣ съ ек- и: по ржцетѣ, по лицето, тѣлото.

Нѣма да забравя единъ мой огашенъ ученикъ, сега ве- теринаренъ лѣкарь, който ми показа снимки отъ ржцетѣ си, правени отъ Александровската болница, следъ шестмесечно лѣкуване: цѣли покрити съ ра- ни отъ екземи, не можелъ чо- вѣкътъ вече и да се храни. Още миналата година, следъ лѣкуването тукъ, всичко из- чезнало, но дошълъ човѣкътъ отъ страхъ да не се повтори старата история: паренъ каша духа.

Банскиятъ лѣкарь д-ръ Дайски който отъ шесть години непри- кжснато работи на банитѣ, ми разправяше своитѣ наблюдения върху болнитѣ: имало великоле- пни постижения при разни случаи отъ екземи, всевъзможни забо- лявания, следствие нарушена об- мѣна, като пѣсъци въ бъбрецитѣ, камъни въ жлъчката, нѣкои ре- вматични заболявания се влияели чудесно; много добри резултати имало при киселини въ стомаха сжщо и при нѣкои женски боле- сти, както и при болести на ди- хателнитѣ пжтища. Такива били заключенията и на други лѣкари.

Заедно съ „кариериститѣ“, започнахъ и азъ лѣкуването: мжчехъ се да гълтамъ тази противна за пиене топла вода, кѫпехъ се въ банята, кждето чистотата бѣше достатъчно ориенталска, за да се оправдае, види се, турското име на ку- рорта; гълтахъ усилено и „ра- дио“ отъ новия инхалаторъ. Туряхъ отъ всичко, че каквото помогне . . .

Право да си кажа, за пѣ- съцитѣ въ бъбрецитѣ очак вахъ резултатъ, ама за „ревма тизма“ отъ рамото и не ми- слѣхъ. Когато 2—3 месеци следъ свършването на лѣкува- нето тѣзи болки изчезнаха, като да не сж били, азъ вече не можехъ да се смѣя на ентусиазиранитѣ поклонници на Сулудервентъ, които обвинявахъ че правятъ реклама на тамош- нитѣ вили.

Минаха още нѣколко месе- ци. Получихъ едно писмо отъ единъ „кариеристъ“. Какъ сте съ киселинитѣ? — пита ме той И действително и моитѣ бѣха вече почти изчезнали, както неговитѣ. Тогава си спомнихъ думитѣ на покойния журна- листъ Стоянъ Шанговъ, който разправяше, че подаръкътъ отъ банското лѣкуване презъ лѣ- тото идѣлъ къмъ нова година.

Сигурно много сж били учи- телитѣ, които като мене, сж се прощавали тукъ съ болеститѣ и, по примѣра на Настрадинъ Ходжа, сж разправяли налѣво —надѣсно за тѣзи води. Съ колегата — велосипедисть отъ Разградско отидохме единъ день въ кметството при гара Касте- нецъ преровихме адреснитѣ билети на курортиститѣ: въ единъ сезонъ б ѣ х а минали презъ Сулудервентъ ни повече, ни по-малко, тъкмо сто девет- десеть души учителки и учи- тели, първитѣ значително по- вече на брой!

Какъ сж живѣли тѣзи хора там тѣ си знеятъ. Добре, че имаше нѣколко скромни вили, построе- ни отъ мѣстнитѣ учители, които по собственъ опитъ знаеха, как- во може да заплати днешната учителска кесия. А за храната не питайте; котлончета, приму- си, сухоежбина, малки гостил нички или млѣкарници.

Председательтъ на просвѣт- ния съюзъ веднага бѣше ата- куванъ: тукъ, гдето 190 болни учители сами идатъ въ единъ сезонъ, съюзътъ нѣма ли да нареди своя лечебница, която ще могатъ да използуватъ много по-вече членове, при достатъчни удобства и при това евтино? Какъвъ смисълъ има да се трупатъ милиони въ ра- знитѣ ни фондове, които при едно падане на валутата ще се стопятъ, а болнитѣ учители да стоятъ безпомощни?

Пожеланията на тѣзи учители отъ четиритѣ краища на Бълга- рия бидоха предадени въ упра- вителния съветъ на съюза. На- последъкъ, единъ хубавъ зименъ день, комисия отъ този съветъ, заедно съ съюзния лѣкарь, оти- де на самото мѣсто да проучи въпроса.

И срѣдъ зима, пакъ не бѣше безъ учитель: въ една ста- ичка намѣрихме, клекналъ предъ нюмбето да клада огънь, единъ добре известонъ на учителството професоръ отъ университета. И неговото гърло заболѣло, ама доста остро, та не могълъ да чака до лѣтото и лѣкаритѣ го пра- тили на зименъ курортъ въ Сулу дервентъ.

Комисията направи своитѣ проучвания и единодушно ре- ши да препоржча на съвета да организира тукъ една лѣчебна станция, която да бжде въ действие, когато ще заседава вториятъ конгресъ.

Сега управителниятъ съвет ще обсжди даденото мнение, ще прецени нуждитѣ и срѣдствата и ще реши въпроса.

ХРОНИКА

Въ финансовото отдѣление на Варненската община уси- лено се работи за въвеждане- то на картотечната служба: за всѣки данъкоплатецъ се откри- ва отдѣленъ картонъ. Въ този картонъ ще бждатъ нанесени всичкитѣ такси и налози на гражданитѣ.

На 15 май ще се отпраз- днува храмовиятъ праздникъ на квартала „Аспарухово“. По то- зи случай ще бжде отслужена архиерейска служба, следъ ко ето ще има молебенъ и па радъ на площада предъ гро- бищата и ще се освети чеш- мата - паметникъ, издигната въ паметь на падналитѣ герои за родината.

Млѣкарското занаятчийс- ко сдружение кани всички млѣ- кари, членове и нечленове, на общо извънредно събрание на 8 май т. г. въ 3 ч. сл. об. въ салона на търговската ка- мара, съ дневенъ дедъ: Обявя- ване списъка на обложенитѣ съ данъкъ.

Ремонтира се зданието до новитѣ гробища, което ще по- служи за приютъ на бедни старци. Приюта ще бжде от- критъ въ най-скоро време.

Настоятелството на Раз- градската дружба „Бѣли Ломъ“ въ гр. Варна, изказва съболе знованията си къмъ семейства- та на починалитѣ дружестве- ни членове: Райна Майоръ Крумъ Георгиева и о. з. ка- питанъ Атанасъ Тодоровъ.

Медицинската комисия, ко- ято ще освобождава неспособ- нитѣ за умственъ и физически трудъ граждани, родени презъ 1891 и 1892 г. ще заседава на 8 май 2 часа следъ обедъ въ салона на санитарното отдѣ- ление на Варненската община

Варненската община въ близки дни ще закупи два но- ви валяка, необходими за шо- сирането на улицитѣ. За цель та сж изготвени вече нуждитѣ тържни книжа.

Приходътъ отъ оперетката на девическата гимназия „Де- войчето и месецитѣ“, която ще бжде представена за втори пжть въ петъкъ 8 т. м. 8·30 ч. въ Народния театъръ, е за въ полза на беднитѣ ученички фондъ лѣтовище.

Свещенниятъ пламъкъ — най-интеретната пиеса презъ този сезонъ—ще бжде предста- вена за девети пжть тази ве- черь 8·30 ч. въ Варненския народенъ театъръ. Участвува премиерниятъ съставъ.

Дежурни аптеки: Грозевъ — подъ военния клубъ, Ден- чевъ — ул. „Нишъ“, Тодоровъ — ул. „6 й Септемврий“ и Ме- нахемовъ — ул. „Преславъ“.

Безъ задължение на по купка провѣрете качеството и избора на домашно тъканитѣ които маг. „РОДНА ИНДУ- СТРИЯ Ви предлага и сами ще се убедите, че е единствения въ Варна магазинъ съ под- бранъ изборъ и високо каче- ство домашно тъкани.

1 — 805 — 0

Всички говорятъ само за сиренето отъ варено млѣко, което продава на едро Пре- дставителство „Общъ по- демъ“, ул „Габрово“ 21 Тел 29 41 1—5

Тротоарни бордюрни крайчета ПРОДАВА

„КОРАЛОВАГЪ“

на ниски цени
Специални отстжпки
за водопроводни монтьори.

1-811-2

Дребни вести

За напредъ встжпва- нето на германскитѣ офи- цери въ бракъ ще става по специалната наредба на военния м-ръ Бломбергъ. Бждащитѣ офицерски съ- пруги ще трѣба да бждатъ стопроцентови „арийки“, да нѣматъ никакви дългове и да познаватъ всички до макински работи.

Отъ 1931 година на- самъ въ Съветска Русия надницитѣ на младитѣ ра- ботници сж се увеличили срѣдно съ 340 на сто. Се- демь милиона м л а д е ж и подъ 23 годишна възрасть сж настанени на работа ка- то работници или чинов- ници.

Тъй като общинската власть въ гр. Шегедъ, Ун- гария увеличила таксата за кучетата, всички соб- ственици н а кучета до- вели кучетата си въ об- щината и ги насъскали срещу кмета и чиновни- цитѣ. Настанала паника. Най-после кучетата били изловени и отведени.

На 6 януарий 1937 година въ Съветска Русия ще бжде произведено об- що преброяване на насе- лението.

Властитѣ въ Флорен- ция, Италия решили да бж- датъ избити всички гжлж- би, които съ хиляди жи- вѣятъ въ съседство съ ста риннитѣ църкви, храмове и др. и привличаха до сега вниманието на туриститѣ отъ цѣлъ свѣтъ. Причи- ната за това решение е, че гължбитѣ нанасяли голѣ- ми щети на стариннитѣ сгради и паметници.

— Въ Англия дирекци- ята на желѣзницитѣ е поч- нала да дава подъ наемъ на туриститѣ стари спални вагони, съ които може да се пжтува навсѣкжде въ страната, по собственъ из- боръ. На която гара турист- итѣ пожелаятъ, вагонътъ се откача и остава нѣколко дни, докато туриститѣ по- желаятъ отново да про- дължатъ пжтя си.

ЧАСТНИ УРОЦИ ПО
ТАНЦЪ
всѣко време
Побързайте, лѣтото наб- лижава.
ул. „Прѣспа“ срещу кли- никата на Д-ръ Шишковъ и книж. „Образование“

Дами запомнете,
че само въ **дамскиятъ фри- зьорски салонъ**
„ИДА“
ул. Шейново № 4, ще имате най- дълготрайно електрическо кждрене съ новия апаратъ за изолиране на тока. Съгласно новия законъ, отъ днесъ намаляваме ценитѣ на всич- ко до неимовѣрность.
Съ поч. „ИДА“.
ЗАБ.: Посещението не задължава къмъ фризиране.
1 — 744 — 10

ВНИМАНИЕ!
АКО ИСКАТЕ да БЖДЕТЕ МЕЖДУ СВОИТѢ СЪГ- РАЖДАНИ ВЪ СОФИЯ, СЛИЗАЙТЕ ВЪ
ХОТЕЛЪ КОНТИНЕНТАЛЪ
КЛЕМЕНТИНА 12 София
СЪ ТЕЧАЩА ТОПЛА И СТУДЕНА ВОДА, БА- НЯ АСАНСЬОРЪ ПАР- НО ОТОПЛЕНИЕ.
Съдържатель:
ПЕТЪРЪ ТАСЕВЪ

Продава се евтино ц е н е н ъ ИМОТЪ
предъ голѣмъ площадъ, на ул. „Д-ръ Пюскюлиевъ“, която би- де разширена и въ скоро вре- ме ще стане главна чарший- ска — търговска улица, водя- ща за пазаря и по , която за бждаще ще става движението на всички селски каруци.
Справка: ул, „д-ръ Пюскюли- евъ“, № 68.

Варненски народенъ театъръ
Очаквайте наскоро знаменитата комедия на Гоголь
ЖЕНИТБА
въ главната роля съ Кръстю Сарафовъ

не му пречи да има изгледъ на грациозенъ капитанъ.

При всичко, че наема бѣше тврде скжпъ, Роза нае кжщата, като попита кога можа да се пренесе.

— Когато пожелаете, госпожо.

— Добре, отговори Роза, но ще се погрижи- те да ми намѣрите една готвачка, единъ лакей и една слугиня.

— Стига да желаете, госпожо.

Роза подаде една 20 франкова монета на съдържателката, каза да заплати на коларя и да премѣсти багажа й. Тя се именува баронеса Байтлеръ.

— Слушамъ, гжо баронесо, каза жената като се поклони и излѣзе.

Роза прегледа още веднъжъ стаитѣ и се увѣри, че наемътъ не бѣше скжпъ.

Спалнята бѣ мобилиране съ розова коприна и злато, въ срѣдата й имаше единъ басейнъ отъ х у б а в ъ б ѣ л ъ п о р ц е л а н ъ. Подътъ бѣ покритъ червени персийски килими, а въ края на стаята имаше единъ разко- шенъ бѣлъ креватъ, до самия креватъ бѣ будоара, който бѣше нѣщо изящно. Отъ стаята се излиза- ше на единъ балконъ къмъ градината на кжщата.

Роза излѣзе на балкона и погледна къмъ кжщата на генерала. Въ този моментъ пжтната врата се отвори и генерала излѣзе, Той погледна къмъ балкона и остана очуденъ, като видѣ краси- вата жена; той я поздрави вежливо, като не сне- маше очи отъ нея.

Роза му се поклони, като се зачерви. Генера- лътъ отмина, като се обърна още 2—3 пжти къмъ балкона.

Роза се престори, че не го вижда, като си каза, че този старецъ обича красивитѣ жени.

— Какво щастие, че нося тази титла бароне- са Байтлеръ! Благодарение на нея азъ ще бжда

ГЛАВА 105.

Една решителна жена

Роза се завърна въ отечеството си, за да из- пълни клетвата си и да отмжсти на Беркова, кой- то стана причина да загуби тя обичнитѣ си родители.

При всичкитѣ си старания тя не можа да попадне въ диритѣ на Берковъ и Стернъ, като че ли бѣха потънали въ земята.

Една вечерь, Роза излѣзе да се поразходи и подиша чистъ въздухъ. Като се връщаше, тя срещ- на Хенрихъ, стария слуга на конта Сонорио.

— Добъръ вечерь, г-нъ Хенрихъ, кжде оти- вате по това време? му каза Роза.

Хенрихъ я изгледа очуденъ и каза:

— Извинете. госпожо, но не зная съ кого имамъ честьта до говоря.

— Ахъ, вижъ какво може да направи една копринена рокля и една хубава шапка? Не ме ли познавате, г-нъ Хенрихъ?

— Не, госпожо, не ви познавамъ.

— Погледни ме добре, спомни си за момиче- то, което прескачаше преградата, за да си от- крадне сливи и ябълки и което не можеше да хванешъ.

Хенрихъ веднага си спомни, но остана по- разенъ. Той не можеше да допусне, че тази еле- гантна жена бѣ сжщото онова малко и босо мо- миченце, което не единъ пжть той бѣ държалъ на коленетѣ си.

— Вие да с . . с . . . мърмореше стареца, ка- то се страхуваше да доизкаже думитѣ си.

— Да, азъ съмъ Роза, отговори тя, като се изсмѣ високо.

• ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

Убитиятъ побѣснялъ вълкъ

Нападнатиятъ селянинъ отъ звѣра. Ухапаниятъ добитъкъ. Премазаното дете въ Горенъ-чифликъ. Самоубийството въ Варна.

Преди 3 дни селянина Георги Великовъ цепилъ дърва въ двора си. Презъ това време той дочулъ тревожни викове:

— Бѣсенъ вълкъ! . . Бѣсен вълкъ! . .

И действително изъ селския мегданъ тичалъ единъ голѣмъ измършевялъ бѣсенъ вълкъ, подиръ който е било образувана цѣла потера на мжже, жени . деца, съ тояги, дървета и пушки въ ржце.

Вълкътъ прескочилъ нѣколко огради и въ единъ моментъ се намѣрилъ въ двора на Великовъ. Селенина вдигналъ брадвата за да се запази отъ звера, но се подхлъзналъ и падналъ на земята. Тогава побеснелия вълкъ се нахвърлилъ върху Георги и го захапалъ яростно за главата.

Може би нещастния селянинъ щѣлъ да бжде одушенъ отъ бѣсния вълкъ ако въ този моментъ не били пристигнали гонѣщитѣ го селяни, които обградили звѣра и го убили съ удари на тояги и дървета.

Този сутринь охапания селянинъ Георги Великовъ се яви въ противобѣсната станция кждето му бѣха ударени двѣ инжекции.

Отрѣзаната глава на бѣсния вълкъ бѣ изгорена въ Варненското околийско управленре.

Случката за бѣсния вълкъ още се коментира въ село Обзоръ.

Одушени сж били, а сжщо така охапани отъ побеснелия вълкъ много овци, кози, коне, свини и другъ добитъкъ.

Премазаното дете

Завчера селянина Енчо Колевъ отъ Доленъ Чифликъ натоварилъ каруцата си съ боклукъ, който стоварилъ на близката си нива. На каруцата е било малкото едногодишно и половина момченце на селянина. На връщане детето паднало отъ каруцата и колелетата на сжщата минали отгоре му.

Малкия Кънчо моментално издъхналъ.

Цѣлото село е покъртено отъ това нещастие.

Самоубилъ се ученикъ

Снощи Дечо Кукумявковъ, ученикъ отъ 4 класъ при Варненското Търговско училище използувалъ отсжтствието на родителитѣ си, качилъ се на тавана си изпразнилъ единъ куршумъ съ пистолетъ въ слѣпото око.

По пжтя за болницата Дечко починалъ.

Води се следствие за да се установятъ причинитѣ, които подтикнали едва 16 годишния ученикъ да сложи край на живота си.

За въ бждаще Министерството на търговията не ще дава никакви разрешения, освенъ които е дало до сега, за вносъ на дървенъ материалъ.

Предписано е до всички областни лекари отъ дирекцията на народното здраве, да не допущатъ продажбата на хлѣбъ на разносъ.

КАФЕНЕ „АСТОРИЯ“ по желание на клиента съ кафето поднася безплатно **чаша минерална горнобанска вода.** 1-793-3

Важно за съдържателитѣ на будки, продавачи на вестници, марки и др. Съобщава се, че подадеватѣ декларации за облагане съ патентъ 1936-1937 г. сж прегледани и размѣра на патента опрѣделенъ. Списъка съ опредѣления патентъ е изложенъ въ книжарницата на г. Ст. Василевъ (секретарь на книжарското сдружение) ул. „6 Септемврий“.

Всѣки е длъженъ срещу подписъ да научи резултата на облагането до 10 т. м. и въ случай на несъгласие да подаде възражение въ срокъ отъ 14 дни до книжарското сдружение.

СПЕЦИАЛЕНЪ дамски фризьорски салонъ „Иоана“ ул. 6 септемврий, срещу църквата Св. Никола — електрическо къдрене съ различни апарати, най-трайно и красиво, по желание може и комбинирано 1

Външна политика

Една речь на военния министъръ генералъ Луковъ предъ военнитѣ аташе

Снощната вечеря въ Военния клубъ дадена въ честь на чуждитѣ военни аташета въ София Какво е искала да покаже България съ военния парадъ. Отговора на речьта на военния м-ръ. Речьта на италианския военненъ аташе.

София 7. Следъ голѣмия парадъ по случай чествуването на любимия на българския народъ праздника на ордена за храбростьта, праздника на най вишата военна добродетель, на които присжтствуваха всички чуждестрани дипломатически представители и военнитѣ аташета м-ра на Войната генералъ Луковъ даде снощ вечера въ Царския салонъ на офицерското събрание на военнитѣ аташета.

На вечерята присжтствуваха военнитѣ аташета на Англия, Франция, Германия, Съединенитѣ щати, Италия, Югославия, Унгария Чехия, Гърция, Ромъния и Турция, началникъ щаба на арммята генералъ Георгиевъ, представителя на Царя полковникъ Вариклечковъ, генералъ Златановъ, генералъ Даскаловъ, полковникъ Лукашъ и др.

Вечерята мина при отлично настроение.

Накрая м-ра на Войната генералъ Луковъ отправи къмъ гоститѣ следнитѣ думи:

— Господа, днесъ имахте случая да присъствувате на парада на една млада войска. Присъствувахте на единъ отъ обичаитѣ на стара Европа—пролетнитѣ паради. За насъ пролетния парадъ съвпада съ едната въ която българския народъ по традиция чествува Храбростьта—най висшата военна добродетель.

Ето и нашата войска. Днесъ тя се представи предъ своятъ Царь и предъ народа си представи се и предъ Васъ съ своитѣ желания да задоволи и своя Върховенъ вождъ.

Увѣренъ съмъ, че въ тия сърдечни желания на нашия войникъ, Вие не сте съзрѣли нито омраза, нито заплаха къмъ нѣкого. Това чувство липсва и на всички други войници когато се представятъ предъ народа си.

Впрочиемъ войнишкитѣ сърдца тъй много си приличатъ. Еднаквото възпитание и възвишения стимулъ на воената служба правятъ щото на международна почва у войницитѣ да сжществува по голѣма търпимость и сърдечность отколкото удругитѣ граждани.

Надявамъ се, че днешното наше скромно тржество е отразило въ нашитѣ сърдца именно това чувство

Като пожелавамъ преуспѣването на войскитѣ които представлявате, вдигамъ чашата за здравето на Вашитѣ държавни глава и за тѣхния народъ.

На думитѣ на м-ръ Луково отговори доаена на военнитѣ аташета италианския военненъ аташе подполковникъ А. Де Ботини, който каза:

— Ваше Превъзходителство, господа, дължа да Ви увѣря, че отличния парадъ на който Вие така любезно ни поканихте се от печата въ насъ най-добри спомени.

Праздника на храбростьта, най-вишата военна добродетель намира искренъ озвукъ всредъ всички войници и всички армии.

Ний чувствуваме тая вечерь още единъ пжть, въ тази толкова приятелска среща, всичката му сила и сърдечность.

Отправяйки най-добри пожелания за преуспѣването на българския народъ и на неговата храбра армия, нека вдигнемъ чашата за здравето на Негово Величество Царя на българиѣ и за Царския домъ!

Усилено се извършватъ всички необходими ремонти при морскитѣ бани. Ремонтиратъ се сжщо и морскитѣ бани при монастиря „Св. Константинъ“.

Мусолини се готви да обяви присъединяването на Абисиния къмъ Италия. Англия само временно използва водитѣ на езерото Цана.

Римъ 7. Официалнитѣ срѣди костатиратъ, че декларациитѣ на Мусолини по поведението на Италия преди решаването на абисинския въпросъ говорятъ много я. Между другото, Мусолини заяви:

—Абисиния е италианска. Що се отнася до юридическата форма, която ще вземе тоя въпросъ, т. ще видимъ по-после.

Италия желае сама да разреши тоя въпрос всички опити за конференции на трима или петт сж обречени на неуспѣхъ,

Италия ще признае законнитѣ права на чужитѣ държави, а именно тѣзи на Франция по желиния Джибути — Адисъ Абеба и ония на Анг за временното използване водитѣ на езерото Ц

Италия ще изпрати въ Женева единъ де гатъ за сесията, която се открива на 10 май, той не ще бжде натоваренъ съ мисията започне каквито и да било преговори за разшение на абисинския въпросъ.

Разрешението на тоя въпросъ, отъ италиан гледна точка, не може да бжде друго освенъ п съединяването на Абисиния къмъ Италия.

Носятъ се слухове, че това присъединяване бжде официално обявено въ заседанието на кам та идната сжбота.

Споредъ непровѣрени още слухове, смѣта се речьта на Мусолини е съдържала прокламацията присъединяване на Абисиния. Италианската теза бжде изложена на площадъ „Венеция“.

Подчертава се, че Италия е била разпо жена да преговаря съ Абисиния, обаче сега, с заминаването на Негуса и на престолонас ника, преговоритѣ сж вече невъзможни Англия не би могла да противопостави н едно възражение противъ италианското о новище.

Пропоганда противъ градушка въ ГАБРОВСКО

Габрово 6. По инициативата на градската община, въ Габрово започна да се провежда седмицата противъ градушка. Въ недѣля бѣха насрочени нѣколко събрания въ близки на Габрово села. Въ с. с. Гачевци, Русевци и др. говориха учителя Нено Тотевъ и п. секретаря при общината г. Найденовъ, които обясниха на населението голѣмата полза отъ застраховката на посевитѣ противъ градушка. Събранийта бѣха посетени масово отъ стопани земледѣлци, които на края размѣниха мисли относно застраховката на посевитѣ и се изказаха, че за тѣхъ би било по изгодно тя да стане задължителна за всички, но при условие премията по застраховката да бжде намалена Като се има предвидъ, че габровска околия отъ редъ години е обектъ на градушки, изпъква ясно голѣмата полза отъ тази пропоганда. Дългъ се налага и на други учители отъ околията да разясняватъ на населението голѣмата полза която ще има населението отъ подобни застраховки, защото „градъ гладъ не прави, но тежко му когото го удари“.

Т. вѣ.

Предстоящиятъ конгресъ на съюза „Отецъ Паисий“. Съ какво ще се занимае

София 7. Въ недѣля 10 т. м. ще се открие конгресътъ на Всебългарския съюзъ „Отецъ Паисий“, съ подходяща речь отъ пред, седателя на съюза,

Въ конгреса за пръвъ пжть ще взематъ участие и делегати отъ провинцията.

Освенъ редицата организационни въпроси конгресътъ ще се занимае и съ бждащата дейность на отдѣлнитѣ клонове въ страната.

Нашата делегация за събора на британския легионъ днесъ заминава

София 7. Днесъ сл обѣдъ съ експреса минава за Англия б гарската делегация, събора на британск легионъ на бившитѣ б ци.

Делегацията се пр вожда отъ зап. ген. Вазовъ.

Тържествата на б танския легионъ ще се тоятъ отъ 12 до 20 въ Стратфордширъ. Т урежданъ още от мин та година, по инициат та натогавашния Уейл принцъ, сегашния кр Едуардъ VIII. Последни смѣта, че бившитѣ б ци могатъ да изигра голѣма роля въ межд родния животъ.

Въ събора ще участ ватъ делегати отъ 12 д жави. Следъ тържеств специална делегация британскитѣ легионери посети България.

Въ касиитѣ на Варненс данъчно управление сж по пили отъ преки данъци за сецъ Априлъ 2,791.295 лев

Отъ 1 юлий т. г.

Даватъ се подъ наемъ

2 дюкяна заедно или поотдѣлно. ул. Скайлеръ № 10 — задъ Ранковитѣ хали

За споразумение сжщата кжща — домъ Димитъръ Чомаковъ

15

Бедниятъ старецъ знаеше, че тя бѣ дъщеря на бедни родители. Той огледваше очудено богатия й тоалетъ.

Тя разбра мисъльта му и се зачерви.

— Наистини, вие се очудвате, г-нъ Хенрихъ, като ме виждате така елегантно облечена като сжщинска гражданка. Отъ едно бедно малко момиче азъ станахъ баронеса Байтлеръ.

— Значи така, тогава приемете моитѣ поздравления, каза той съ половинъ гласъ. После това тѣ дълго приказваха и най после той й разказа за станалото нещастие въ замъка.

Тогава тя се обърна къмъ него и му каза:

— Чудна работа! Навѣрно бившиятъ управитель на фабриката Робертъ Берковъ трѣбва да е подпалилъ замъка“ . . .

Предъ тая мисъль тя трепна и продължи, като му разправи какъ е била прелъстена отъ тоя човѣкъ и че желае да си отмжсти.

Старецътъ се благоразположи къмъ нея и съ едно истинско довѣрие й съобщи, че Берковъ е въ Петербургъ, па и господарътъ му билъ отишълъ тамъ, и поискалъ нови документи за самоличностьта си.

— А! Такава ли е работата? Тогава и азъ заминавамъ за Петербургъ, каза Роза. Ахъ, когато той ще мисли, че е напълно спокоенъ и че опастностьта за него е вече минала, тъкмо тогава ще го сполети моето отмъщение. Лека нощь, г-нъ Хенрихъ! Азъ отивамъ да се помоля на гроба на майка си и после ще замина за Петербургъ, за да изпълня клетвата си и да си отмъстя.

—Чудна жена, мърмореше си старецътъ. Бездѣлникътъ трѣбва да се е отнасялъ много зле съ нея, та тя е толкова ожесточена спрѣмо него.

Жално, че азъ не съмъ младъ. Бихъ отмъстилъ за нея и тя вѣрвамъ би останала много доволна.

Роза отиде на гробищата, коленичи предъ гроба на майка си и дълго стоя така върху студената земя; тя не плачеше, но лицето й бѣ мрачно; една грозна мисъль я измжчваше; после стана и се върна въ хотела; легна, като заповѣда да я събудятъ сутриньта въ 3 часа. Цѣлата нощь тя се обръща въ леглото си, като се мжчеше да заспи. Тя бѣ обезпокоявана отъ хиляди видения, подъ впечатленията на които тя стана и се облѣче, взема една книгата и като се замисли, несъзнателно изговори думата „Сибиръ“. Веднага скочи отъ канапето и разтревожено захвана да се разхожда изъ стаята, като обмисляше плана на отмъщението си.

— Преди всичко, трѣбва да си намѣря единъ силенъ покровитель и увѣрена съмъ, че ще си намѣря такъвъ, защото, каза тя като се погледна въ огледалото, още съмъ красива

Роза позвъни и заповѣда да снематъ багажа й. Тя замина веднага за Петербургъ, гдето слѣзе въ единъ отъ най-аристократическитѣ кварталы. Тамъ тя отиде и прегледа една кжща, която мислеше да вземе подъ наемъ.

Тя влѣзе, прегледа кжщата, на която съдържателката бѣ нѣмкиня и която й каза, че кжщата се продавала.

— Колко е годишния наемъ? попита Роза.

— Три хиляди рубли, отговори жената.

Роза се доближи до единъ прозорецъ, дръпна на страна пердето и попита:

— Кой живѣе въ съседната вила?

— Г-нъ генералъ Укашинъ, който е твърде богатъ и чиято съпруга се п мина преди една година.

— Старъ ли е генералътъ?

— Трѣбва да има шестдесеть години, но това